

Arbejdsministerens besvarelse af udvalgets spørgsmål nr. 14 og 49

Spørgsmål:

»Ad § 9

Der anmodes om en uddybning af bemærkningerne til § 9, jfr. § 6, stk. 2. Kan der gives eksempler på de omfattede arbejder?»

Svar:

Indenrigsministeriet har oplyst følgende, hvortil arbejdsministeriet kan henholde sig:

»a) § 9 omfatter arbejder, der iværksættes af kommuner og amtskommuner med det formål (hovedformål) at fremme beskæftigelsen, jfr. lovens § 1. Arbejder og anden virksomhed, som kommuner og amtskommuner lovligt kan iværksætte, og som ikke har et beskæftigelsesmæssigt formål (hovedformål) falder således helt uden for lovens virksomhedsområde.

Det er således vigtigt at være opmærksom på, at en kommunal aktivitet kan falde uden for lovens område, selv om virksomheden måtte have en beskæftigelsesmæssig eller erhvervsfremmende *virkning*, og selv om denne omstændighed kan have haft en vis indflydelse på den kommunale beslutning f.eks. indflydelse på valget mellem flere projekter, hvoraf et er mere arbejdskrævende end et andet. Det afgørende er, at formålet eller hovedformålet med den kommunale beslutning er at iværksætte en i øvrigt lovlig kommunal virksomhed.

b) Følgende kan anføres til belysning af, om en kommunal virksomhed i det enkelte tilfælde falder helt uden for lovens område, fordi der er tale om en lovlig kommunal aktivitet, som ikke har et beskæftigelsesmæssigt formål, eller falder inden for lovens område.

Det siger sig selv, at et projekt, hvortil der f.eks. anvendes lov 488-midler, har et beskæftigelsesmæssigt hovedformål og dermed er omfattet af § 9. Det samme gælder, hvis en kommune eller amtskommune – for midler der ligger ud over de pligtige L 488-beløb – beslutter sig for at iværksætte nogle af de

på side 5 i lovforslaget beskrevne aktiviteter med det formål (hovedformål) at skaffe beskæftigelse til ledige. Iværksættes aktiviteten derimod som et led i kommunens eller amtskommunens opgaveløsning på et område, omfattes den ikke af § 9 og skal dermed heller ikke forelægges arbejdsmarkedsnævnet til udtalelse i det enkelte tilfælde. Det må erkendes, at det til tider vil være vanskeligt at skelne de aktiviteter, der herefter kan iværksættes, uden at arbejdsmarkedsnævnets udtalelse indhentes, fra de aktiviteter, som kræver dette. Det er – som det fremgår – ikke selve virksomhedens karakter, men formålet med at iværksætte den, der er afgørende. Den i § 4, 2) nævnte betingelse om, at arbejdet ellers ikke ville blive udført, viser dog noget om, hvornår en virksomhed har et beskæftigelsesmæssigt formål, idet der kan tages udgangspunkt i de vedtagne budgetter for det pågældende finansår.

c) Grundlaget for afgrænsningen af, hvilken aktivitet der er omfattet af § 9, og hvilken aktivitet der er omfattet af § 6, er det forhold, at det ikke er hensigten med lovforslaget at ændre kommunernes og amtskommunernes nuværende muligheder for at producere til eget forbrug eller som biprodukt fra en lovlig kommunal aktivitet i øvrigt. Det er kun, såfremt der ønskes statsstøtte efter jobskabelsesloven til sådan aktivitet, at denne skal forelægges arbejdsmarkedsnævnet til godkendelse. Om virksomheden falder inden for jobskabelsesloven overhovedet afhænger af, om der skal anvendes kommunale beskæftigelsesmidler, bl.a. midler afsat efter § 488, til virksomheden.

Er der derimod tale om, at en kommune eller amtskommune ønsker at iværksætte produktion til afsætning, dvs. produktion med det formål eller hovedformål at skaffe beskæftigelse til ledige, vil der efter § 6 skulle indhentes en egentlig godkendelse fra arbejdsmarkedsnævnet, uanset om der ydes statsstøtte efter jobskabelsesloven.